ג'ניפר קים על כרזת פסטיבל הקולנוע הגאה

עשרת הפוסטר

מי שיביט ביפהפייה שמכבכת בכרזות המלוות השנה את פסטיבל הקולנוע שייערך בשבוע הגאווה, יתקשה לדמיין מה עבר על ג'ניפר קים בתייה הקצרים: מנעורים בפנימייה חרדית, דרך עבודה בזנות שכללה מפגשים עם שייח'ים סעודים בלונדון, ועד לניתוח לשינוי מין. בראיון חוצה מגדרים מדברת מעצבת האופנה הצעירה (26) על התקיפות שלה ושל חברותיה ("נהג מונית איים עליי באלת ברזל"), על אביה החורג של קים קרדשיאן ("60 שנה הוא חי בשקר!") ועל הטרנסג'נדרית שניסתה לרוץ לנשיאות פולין ("פה פוחדים אפילו לצאת מהארון"). בבית, אגב, מחכה לה בן זוג סטרייט

אלון הדר /// צילומים: איתן טל

ג'ניפר קים חייבת את חייה לקללה עתיקה. "אמא שלי הודיעה בזמן ההיריון שלה שאם יש לה בבטן בן זכר, היא תעשה הפלה", היא מספרת. "היו לה ארבעה בנים ובת והיא רצתה לסיים את ששן הילדים עם בת נוספת. כשהתברר בבדיקה שהיא נושאת בבטנה זכר, היא באמת קבעה תור להפלה, אבל המשפחה הבוכרית שלה מאוד נבהלה והזהירה כי אם תבצע אותה, תוטל קללה על כל הילדים. אמא שלי חזרה בה וככה אני נולדתי".

מישהו מגבוה שמע כנראה את השיחה והחליט לתעתע בגוף: קים נולדה כזכר, אבל האישה שבה בערה מגיל צעיר. לפני שנתיים עברה בתאילנד ניתוח מלא לשינוי מין והפכה לאחת הטרנסג'נדריות הצעירות בארץ. מגשימה את החלום של אמה ומעלימה את הדיסוננס שליווה אותה שנים, מהיום שמרחה על שפתיה ליפסטיק ותפרה שמלות לאוסף בובות הברבי שלה.

עכשיו, בגיל 26, התמונה שלה מרוחה על הפוסטר של פסטיבל הקולנוע הגאה בסינמטק תל־אביב, שמתקיים במקביל לשבוע הגאווה בעיר (6־15 ביוני) הנערך בסימן זכויות הטרנסג'נדרים. "נרתמתי לזה בכיף", אומרת קים. "צילמנו קליפ בסגנון ג'יימס בונד. אני מתחילה אותו כנערת בונד ומסיימת אותו כג'ין בלונד. אישה חזקה, בלתי מנוצחת. לא רק מודל של יופי סטריאוטיפי.

קים. "גבר שיגיד לך שהוא אף פעם לא פינטז על סקס עם טרנס הוא שקרן"

סטיילינג: קרן נפתלי, איפור ושיער: יאקי אלמקייס, בגדים: אוסף פרטי, אפרודיטה, JICE CUBE, ג'ניפר קים

השער המדובר של קייטלין (לשעבר ברוס) ג'נר

בחיים האמיתיים אני לא גבר, לא אישה, לא טרנסג'נדר – אני ג'ניפר. אני לא מתיימרת עכשיו לייצג את הקהילה, אבל אני כן יכולה לעורר השראה".

אנחנו לא מפלצות

זוהי תקופה סוערת עבור הטרנסג'נדרים בארץ ובעולם. ברוס ג'נר, אביה החורג של מלכת הטראש קים קרדשיאן ומדליסט אולימפי, סחף התעניינות אדירה כששינה את מינו לאחרונה. השבוע הוא כבר הופיע כאישה על שער המגזין היוקרתי "וניטי פיייר", בתמונה שצילמה צלמת־העל אנני ליבוביץ', וביקש: "מעכשיו קראו לי קייטלין". בפולין, חברת הפרלמנט הטרנסג'נדרית אנה גרודצקה ניסתה לרוץ לנשיאות בחודש לשעבר. היא לא השיגה את החתימות הנדרשות, אך הניסיון שלה העלה פעם נוספת את הנושא על סדר היום בכל רחבי הגלובוס.

האם צעדים כאלו יתקבל באהדה גם בישראל? "אין שום סיכוי בעולם", חורצת קים. "כאן הפחד שולט. זו מדינה יהודית דתית ויש לזה השלכות. גם בבמות חילוניות חרששים – אולי מחרם, אולי מהפגנות. אף אחד לא מוכן להרים את הכפפה. מלבד דנה אינטרנשיונל אף טרנס בישראל לא קיבלה במה גדולה.

"אבל גם בחו"ל תהליך ההחדרה של טרנסג'נדריות למיינסטרים היה הדרגתי. זה התחיל מלאוורן קוקס, הטרנסג'נדרית בת־דרה 'כתום זה השחור החדש', שקיבלה שער ב'טיים'. דמויות של טרנסג'נדרים כיכבו בשנה האחרונה גם בסדרות של המיינסטרים כמו 'טרנספרנט'. מעצבי אופנה גדולים התחילו לעבוד עם טרנסיות, והן קיבלו שערים במגזיני האופנה החשובים בעולם".

אז אולי המאבק צריך להיות פוליטי. אולי צריך לקבל השראה מחברת הפרלמנט הפולנייה שרצה לנשיאות.

"פה זה לא יקרה בחיים. יש שמועות על איש ציבור שנשאר בארון כי הוא מפחד – אז מי יקבל טרנסית? תראה את הממשלה החדשה שנבחרה, תחשוב מי יושב שם. לנישואים חד־מיניים הם לא מסכימים, על אימוץ ילד בישראל אני יכולה רק לפנטז. יושב לך נירו לוי ב'האח הגדול' והוא מקבל במה לומר שהורים חד־מיניים מתסבכים את הילדים שלהם. איך הוא מוציא מהפה מילים כאלו? אני לא שמעתי על הורים חד־מיניים שרצחו ילדים. לא שמעתי על הורים טרנס שהשליכו את הבת שלהם לירקון. רוב הפשעים האלו הם של סטרייטים. אבל לטרנסיות כמוני לא ייתנו לאמץ ילד בחיים, למרות שאדאג לו יותר מכל הורה אחר".

לפני כשנה פורסם סקר שערכה נציבות שוויון הזדמנויות בעבודה במשרד הכלכלה, ולפיו 68 אחוז מהטרנסיות דיווחו על אפליה בעבודה. מ־39 אחוז דרשו הבוסים להתלבש "לפי מינן המקורי". קים מכירה את הדברים האלה מקרוב. "כשמילצרתי באחת המסעדות בתל־אביב נהגתי ללבוש גופיית סבא וג'ינס. הבוס שלי ביקש שאלבש טי־שירטים רחבים כי זה פחות מושך את העין של הלקוחות. היה מקרה שלקוח התלונן בפניו ואמר: 'הציצים שלו מגישים לי את האוכל וזה לא נעים'. ברור שאם היה מדובר בבחורה שנולדה כבחורה, הציצים שלה היו בסדר. בכלל, מבחינה תעסוקתית טרנסיות הן תמיד במקום האחרון. ברירת מחדל. חברה קרובה ניסתה לעבוד בחברת אופנה גדולה, השאירה פרטים, ולא חזרו אליה. היא קיבלה מסר שקט שלא מעוניינים בטרנסיות כי הן מעוררות פרובוקציות. כשאני או החברות שלי היינו מגישות קורות חיים ובחור גיי גם היה מגיש, תמיד היו לוקחים אותו לפנינו".

אולי אנשים חוששים שהטרנסג'נדרים מאיימים על הסדר המגדרי הקיים.

"יש הרבה חלאות שרואים בנו את הדבר הכי שפל ועלוב. אבל אנחנו לא מפלצות. אבא של קים קרדשיאן סיפר שהוא נאלץ לשקר לעצמו 60 שנה בגלל החברה. 60 שנה של שקר! ואז אתה שומע אנשים שמתראיינים בטלוויזיה ואומרים שהם לא מבינים למה מצעד הגאווה צריך לעמוד בסימן טרנסג'נדריות, אומרים: 'הן מצליחות, תסתכלו על דנה אינטרנשיונל'. אבל לא כל טרנסית בתל־אביב היא דנה אינטרנשיונל! ולא כל טרנסית היא נוצות ופאייטים!"

היחס לטרנסג'נדריות לא נגמר באפליה שקטה ובביקורת שמרנית. לעיתים הוא גולש לאלימות. לפני שבועיים תקפו סועדים שלוש טרנסיות בבית קפה בקריית־חיים. בשנה שעברה רוססה טרנסג'נדרית על ידי 11 רעולי פנים בגז פלפל וחושמלה בשוקר. טרנסג'נדריות שעובדות בזנות בדרום תל־אביב הן מטרה קבועה לאיומים, קללות ומכות. "זה תמיד היה כך", אומרת קים. "אם היו מביאים את הטרנסיות לדבר בראש מהדורת החדשות המרכזית ולהציף את הנושא על כל כיווניו, היה יכול להיות סיכוי לשינוי יחס. אבל כשטרנסית מופיעה בטלוויזיה זה תמיד בלעג, דמות קרקסית, זה מה שמוכרים לאזרחי ישראל. לכן יש כאלו שחושבים שזה לגיטימי להרביץ לטרנס. אנחנו נמצאים מרחק שנות אור מהעולם המערבי בהקשר הזה".

גם את סובלת מאלימות?

"כשאני הולכת ברחוב עם מכנסיים קצרים וטי־שירט, בחור עובר ורואה בחורה בלונדינית גבוהה ויפהפייה והעיניים שלו קופצות. אם אני לא נענית לו, הוא יזרוק: 'יא קוקסינל, הומו מניאק, גם מתחילים איתך וגם אתה עושה פוזות'. הוא ימשיך ללכת אחריי ולקלל מול רחוב מלא אנשים. במצבים כאלו השקט הנפשי מתפוגג, ואני מעמידה אותו במקומו. ירים עליי יד? ארים עליו אוטובוס.

"לפני חודש עליתי על מונית וביקשתי מהנהג שיפעיל מונה. בתגובה הוא הוריד אותי באמצע הדרך. טרקתי את הדלת. פתאום אני שומעת חריקה, הנהג יוצא, נעמד מול הפרצוף ומקלל. בעיניי, עוד בהמה שמתייחס חרא לנשים. אבל ברגע שהוא קלט שאני טרנסית, הוא נכנס למונית, הוציא אלת ברזל, משך אותי ואמר: 'יא קוקסינל, בוא תיכנס למונית ואראה לך בחצר האחורית מי גבר'. אם לא הייתי ממהרת באותו יום, הייתי נכנסת באמ־אמא שלו וקודעת אותו לשמונה חתיכות".

גרודצקה. השראה פולנית

ואת עוד גרה בתל־אביב, שנחשבת למעוז הליברליות. מחוץ לעיר היחס עוד יותר גרוע?

"כשאני הולכת לאח שלי באשדוד לא מסתכלים עליי מוזר, רק מצביעים על הקעקועים שלי. הם האטרקציה. אולי בכלל לא יודעים שאני טרנס. דווקא פה, בתל־אביב, את מטרה נעה. כולם מצביעים עלייך. תתאר לעצמך שאנשים ילכו ברחוב, יצביעו על אנשים ויאמרו: 'אתה את יופי, אתה מוזרחי, אתה אשכנזי'. אתה מבין כמה זה מעוות? תל־אביב זו העיר הכי טרנסופובית שהכרתי. אין מרחב פרטי. לא משנה כמה תהיה ברבי, בר רפאלי אבל טרנסית, יבוא מישהו ויאמר: 'זו גברז' זה חורה ומגעיל, מה פתאום אנשים מרשים לעצמם להיכנס לתחתונים שלי?"

הורמונים בגיל 15

קשה להתעלם מנוכחותה של קים. גופה מלא קעקועים, יתדות מתחנות חייה. מגרלגולת של מיקי מאוס ("מגיל צעיר שאלתי מה קורה באמת מתחת לפרצופים של הדמויות החמודות האלו"), דרך כתובת בערבית בהשראת הדו־קיום שמאפיין את קולקציית הבגדים החדשה שלה ("לקחתי כאפייה והכנתי ממנו שורטים"), ועד סמל של ברקוד ("התקופה שבה הייתי סוג של מוצר בעולם"). ויש גם מעטפה עם לב, שאליה נגיע בהמשך.

היא גדלה בשכונת שפירא בדרום תל־אביב, בת למשפחה מסורתית. אביה, שנפטר לפני כעשור ממחלה קשה, עבד כנהג מונית, ואמה בחברה לכוח עזר. בן זקונים מפונק שכולם נושאים אליו עיניים. "ילד סגור ומסתגר, לא חברותי בכלל. יושבת שעות על גבי שעות בחדר שלי ומציירת. ילד חי־מת. היום כשאני מסתכלת על הילד ההוא מול האישה שיושבת לידך – אני רואה שני אנשים שונים לגמרי. הילד מת, לא קיים יותר. אני לא חושבת שנותרו לי תמונות מהתקופה הזו". היא גם מתעקשת לא להזכיר את שמה הקודם.

המפץ הגדול הגיע עם הזכייה של דנה אינטרנשיונל באירוויזיון 98'. "עד גיל תשע לא ידעתי איך אפשר להוציא החוצה את הנשיות שהייתה כלואה בי, ואז הבנתי

"בארץ אין שום סיכוי לצעד כמו של ברוס ג'נר. כאן הפחד שולט. זו מדינה יהודית דתית ויש לזה השלכות. גם בבמות חילוניות חוששים - אולי מחרם, אולי מהפגנות. אף אחד לא מוכן להרים את הכפפה"

דנה אינטרנשיונל. "כשהייתי בת תשע וראיתי אותה באירוויזיון, הבנתי שיש תקווה"

צילומים: עדו וולפסון, רמי זרנגר

שוואו, יש תקווה, לאן ללכת. אמרתי לאמא: יום יבוא וגם אני אמצא את עצמי. אבא שלי אמר: 'אבל אתה בן'".

בגיל עשר נשלחה לפנימייה דתית־חר־דית מחוץ לתל־אביב. "במשך שנתיים סבלתי מהטרדה מינית על ידי אחד המדריכים. הוא הוביל אותי לחדר הפסיכולוג והפשיט אותי. נוגע ומענג את עצמו ומלטף אותי. אקט מש־פיל וגועלי. הסיפור הזה חזר על עצמו ויצר לי סלידה מיחסים בין גבר לגבר. מילד נשי עדין, שחיה בתוכו נפש של אמן, הפכתי לילד בלתי נסבל, אלים, שזורק שולחנות וכיסאות על מדריכים וילדים. אפילו דקרתי ילד בעיפרון. מפלצת. רק שיוציאו אותי משם. את הפנים שלו לא אשכח בחיים. אני עונדת על הצוואר שרשרת עם צלב. זה לא שהפכתי לנוצרייה, מבחינתי עברתי מסע צלב".

בגיל 15 נחשפה לחיי הלילה של תל־אביב. "בפעם הראשונה שנכנסתי למועדון גייז, ראיתי טרנסיות והן שאלו איך קוראים לי. יצא לי ג'ניפר. שבוע לאחר מכן ככר הג־עתי למועדון מחופשת לאישה. אחרי שלו־שה חודשים כבר התחלתי לקנות הורמונים. באתי למשפחה שלי ואמרתי: הילד מת, מהיום יש ג'ניפר. אמא שלי אמרה: 'דעתי שזה יקרה, אבל לא בגיל צעיר'".

באמת, זה לא גיל מוקדם מדי?

"בשלושת החודשים האלו היו לי כמה חוויות מיניות כבן, וזה לא קסם לי. תמיד פינטזתי להיות הבחורה, רק חיכיתי לרגע שהכל יתפרץ החוצה. ידעתי שאם אמתין זה יבלבל אותי. יש לך טסטוסטרון בגוף, את הופכת מנער לגבר. ככל שאת מתחילה את התהליך מאוחר יותר, יישארו לך תווים של גבר על הגוף והפנים. אפילו לא הספקתי לה־שתמש בסכין גילוח".

איך הקהילה קיבלה אותך?

"ההומואים קיבלו, הטרנסיות לא. כל פעם שמגיעה בחורה חדשה לשכונה, מישהי תוביל קבוצה של בנות שילעגו עליה. כל השנים דחו אותן, ועכשיו הן רוצות להרגיש כוח. הייתי צריכה להילחם על מקומי. לעי־תים הייתי צריכה ללכת מכות כדי לא לה־פוך לשעיר לעזאזל. הרגשתי בודדה. אבל ידעתי ששום כוח בעולם לא יעצור את 'פרויקט ג'ניפר'".

כמו טרנסיות אחרות, היא נאלצה להתמודד עם ההוצאות הגדולות הק־שורות בתהליך: ניתוחים פלסטיים, טיפול הורמונלי ובעיקר – חי־סכון לניתוח שינוי מין בחו"ל. הפתרון לא קונבנציונלי. "אנחנו סובבות סביב הטי־פוח. אתה קודם כל חושב על עצמך, רוצה להשלים את הפער בין הפנימי לחיצוני. עבודות רגילות בדרך כלל לא יספיקו. אז הולכים לז־נות, שמביאה כסף ועם הכסף נבנה המעמד. ואז מתחילה תופעה שטרנסיות, כולל אלו שעשו כבר מלא כסף, מתחילות להסתכל על הזנות כריגוש וממשיכות לעבוד. הן כאילו אומרות: 'גברים, אתם השפלתם אותי כל השנים, עכשיו אני מתעללת בכם – גם לוקחת לכם את הכסף וגם יורקת עליכם'".

באמת כך?

"אני קוראת לזה תחנת מעבר. כולן היו שם, כולן יחוו. החוכמה היא לקחת את הכסף, לחסוך, ואז לעשות ניתוח או להירשם ללימודים. חייבים לתרגם את הסבל הזה לחוויה מעצימה".

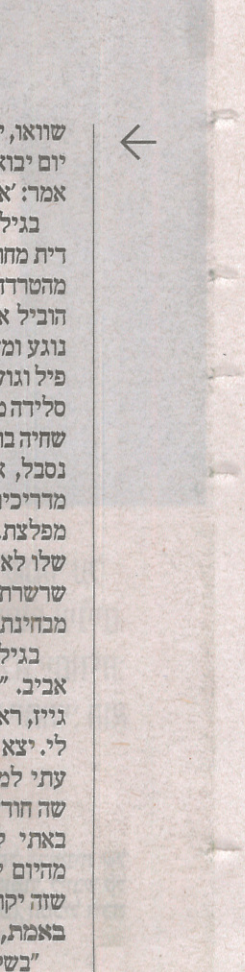
בגדים מהקולקציה בעיצובה של קים

את מתייחסת לזנות בשוויון נפש.

"יש הבדל עצום בין זנות של טרנסים לזנות נשים. מהניסיון שלי, כשגבר מגיע לטרנסית הוא לא מתנהג אליה בזלזול או כחתיכת בשר. בתת־מודע הוא חושש, יודע שהיא תחזיר לו אם הוא יפגע בה. אבל בה־חלט יש את האזורים הפגיעים. לפני שהיה לי אומץ לארח לקוחות בבית, עבדתי מגיל 16 וחצי שלוש שנים בכבישים. מלחמה על הטריטוריה. עולם דוחה ומגעיל. שם אתה מבין מה זה חיי רחוב, אין לך אבא ואמא".

אפשר לאפיין את הלקוחות?

"אלו פוליטיקאים, עברייני צמרת, עור־כי דין, אלפיון עליון, מעמד ביניים ופשוטי העם. מפורסמים באים מחופשים בכובע ופאה או שמגיעים בשעות מאוחרות בלילה. בלי־נדון, לשם הייתי נוסעת לתקופות קצובות, הייתי נפגשת עם שייח'ים סעודים. כל גבר שיגיד לך שהוא אף פעם לא פינטז על סקס עם טרנס הוא שקרן. גבר הוא כמו קופסת פנ־דורה וחייב לנסות הכל".

ניסית לטשטש את הזהות בשהיית עם גברים?

"כל גבר שהתחיל איתי, דאגתי שיידע מיד שאני טרנסקסואלית. מצד שני, לא רציתי ליפול לסטריאוטיפים של טרנסיות: שמלת מיני קצרצרה, שדיים אלף סי־סי ואיפור מוגזם".

חולה על מי שאני

לא הייתה שמחה ממנה כשאמא שלה הודיעה כי תלווה אותה לניתוח שינוי המין בתאילנד. "לפני ההרדמה הרופא ביקש שאשתף אותו ברגשות. אמרתי: 'רק תרדים אותי. לא בוכה, לא מתרגשת'. רק רציתי לקום נקייה, לטהר את הגוף שלי. הגוף שכל השנים נגעו בו".

למה דווקא תאילנד?

"למרות המחיר הגבוה, 70־100 אלף שקל, את רוצה להיות במקום הכי מיומן. בתל־השומר מנתחים 12 בחורות בשנה – וגם זה אחרי חודשים של ועדות, פסיכולוגים והתניות כמו שלא תעברי בזנות. בתאילנד, רופא מנתח 12 בשבוע. פס ייצור".

זה ניתוח אל־חזור.

"בשנים שלפני הניתוח הייתי חייבת לח־וות ולנסות מהכל. הפכתי מבליינית לפר־פורמרית במסיבות, גם של סטרייטים. הייתי במגע קרוב עם גברים ונשים. יש לי פנקס דמיוני בראש ואני רושמת בו: 'עשיתי, עשי־תי, עשיתי'. שבועיים לפני הניתוח היה לי מפגש מיני עם טרנסית שעשתה ניתוח שינוי מין כי רציתי להרגיש מה גבר ירגיש איתי בעתיד. היום אני מרגישה שלא פיספסתי שום דבר".

עם החזרה לארץ הצטרפה לפרויקט של עמותת "הופכות את היוצרות", הפועלת להוציא נשים ממעגל הזנות ולהעניק להן יסודות מקצועיים בתעשיית האופנה. כע־בור כמה חודשים התחילה לעבוד כמעצבת. לאחרונה גם הוציאה קולקציית בגדי יוני־סקס שזכתה לתהודה ויש לה כבר לקוחות קבועים. הכלאה בין גלימת שייח' לתלבר־שת כומר היא אחד הפריטים שעיצבה, שגם קורץ לעברה וגם מנסה לרוקן מתוכן סמלים דתיים ולתת להם משמעות חדשה. "אני סוף־סוף ג'ניפר", היא אומרת. "אני לא מתחרטת לרגע על מה שעברתי. היום אני אדם שרוצה להשתלב בצורה נורמטיבית בחברה".

המהפך הביא גם לשינוי סטטוס. בשנה וחצי האחרונות יש לה זוגיות עם בחור, אב לילד. זה גם מה שהוביל אותה לקעקע על גופה את המעטפה עם הלב. "בן הזוג שלי רואה בי אישה לכל דבר", היא אומרת. "הוא סטרייט שכל כך שלם עם המיניות שלו. הוא אומר לי: אני יוצא עם האישה הכי כוסית עלי אדמות, שלא רואה אף אחד ממטר".

איפה הכרתם?

"במשך שנים היינו ידידים קרובים, ואז נפתחה הצ'קרה. אחרי חודש כבר עברתי לגור אצלו. הוא הטרמפולינה הענקית של חיי. תמך בי בהקמת העסק, מרעיף עליי אהבה ומתמודד עם הסיפור המורכב שלי. יש לו ילד שקיבל אותי בזרועות פתוחות. הוא יודע הכל ומעריך אותי. זו זוגיות שעל פניה נראית רגילה, אבל עובדים עליה יותר קשה. יש משקעי עבר. כל השנים הייתי עסוקה רק במגננות, ופתאום אני אדם רגיל מהשורה".

הפתעת את עצמך?

"מבחינתי, בן הזוג שלי הוא מקרה יוצא דופן, בחיים לא חלמתי שאגור עם חבר וילד ונאמץ שני כלבים. אני כל כך לא מאמינה במין הגברי, העם הכי פחדן שפגשתי. אם זה לא היה קורה עם בן הזוג שלי, לא היה אחד אחר. אין גברים כאלו. עכשיו אנחנו רוצים לעבור לבית החלומות שלנו. פתאום עולות מחשבות על חתונה או לאמץ ילד".

מה התגובות של האנשים שפוגשים אתכם?

"זה לא נראה לאנשים הגיוני, הנורמליות מאיימת עליהם. גם הטרנסיות מהקהילה אומרות: 'זה יעבור לה, היא לא מבינה שטר־נסית זה להיות בודדה וגלמודה. תכף ייגמר לה החלום הרטוב והיא תחזור לעבוד'".

בדיעבד, היית רוצה להיוולד כאישה?

"קשה לי לענות לך. אני חולה על מי שאני היום, מתה על כל יום בחיים. מבינה שריבוי הפנים שלי נבנה גם מהטראומות והשריטות. מגיל קטן היה לי ויז'ן של אישה בלונדינית, מקועקעת, מעצבת אופנה, שרוכבת על אופנוע. אלו החלומות הגדולים שסימנתי לעצמי, והיום, בגיל 26, הגשמתי אותם".

את מדברת באומץ רב.

"למה אני צריכה לפחד? למה אני צריכה להחביא את העבר שלי? אתם – עם יוקר המחיה והביורוקרטיה של הוועדות והאישורים לפני ניתוחים וההשפלות היום־יומיות – גרמתם לנו לרדת לרחוב. אז אתם רוצים שנ־שתוק? אני רוצה שבעוד 20 שנה טרנ־סיות יקימו משפחה, יגדלו ילדים ויפרחו מקצועית". ●

alonihadar@hotmail.com

צילומים: מיכאל ליאני, יח"צ

קים. "בן הזוג שלי רואה בי אישה לכל דבר"

"כשאני הולכת ברחוב עם מכנסיים קצרים וטי־שירט, בחור עובר ורואה בחורה בלונדינית גבוהה ויפהפייה והעיניים שלו קופצות. אם אני לא נענית לו, הוא יזרוק: 'יא קוקסינל, הומו מניאק, גם מתחילים איתך וגם אתה עושה פוזות'"

מתוך הסדרה "טרנספרנט". "בחו"ל אנחנו כבר במיינסטרים"